

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 024732 19 Кж
Бања Лука, 24.12.2019. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Обрена Бужанина, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против осумњичених М.В., С.В., П.Д. и Р.Х., због кривичног дјела неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 3. у вези са ставом 2. и 1. Кривичног законика Републике Српске, а осумњиченог М.В. и кривичног дјела омогућавање уживања опојних дрога из члана 208. став 1. истог закона, те осумњичене С.В. и кривичног дјела спречавање службеног лица у вршењу службене радње из члана 306. став 2. у вези са ставом 1. истог закона, одлучујући о жалбама браниоца осумњиченог М.В., адвоката М.П. из Б.Л., осумњичене С.В., адвоката Д.Р. из Г., осумњичене П.Д., адвоката Р.Љ.-Ђ. из Г. и осумњиченог Р.Х., адвоката заједничке адвокатске канцеларије М.К. и М.Ђ. из Г., изјављеним против рјешење Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 024732 19 Кв 2 од 11.12.2019. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбијају се, као неосноване, жалбе бранилаца осумњичених М.В., С.В., П.Д. и Р.Х., изјављене против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 024732 19 Кв 2 од 11.12.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 024732 19 Кв 2 од 11.12.2019. године, продужени је притвор према осумњиченим М.В., С.В., П.Д. и Р.Х., против којих се спроводи истрага због кривичног дјела неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 3. у вези са ставом 2. и 1. Кривичног законика Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 64/17 - у даљем тексту: КЗ РС), а осумњиченог М.В. и кривичног дјела омогућавање уживања опојних дрога из члана 208. став 1. истог закона, те осумњичене С.В. и кривичног дјела спречавање службеног лица у вршењу службене радње из члана 306. став 2. у вези са ставом 1. истог закона, за још 2 (два) мјесеца, тако да притвор по том рјешењу може трајати најдуже до 14.02.2019. године.

Притвор је продужен из разлога одредбе члана 197. став 1. тачка б) Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 53/12, са измјенама, у даљем тексту: ЗКП РС) у односу на све осумњичене, а осумњиченог М.В. и разлога из члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС, а осумњичене С.В. и разлога из члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС.

Против наведеног рјешења жалбе, благовремено су изјавили браниоци осумњичених М.В., адвокат М.П. из Б.Л., С.В., адвокат Д.Р. из Г., П.Д., адвокат Р.Љ.-Ђ. из Г. и Р.Х., адвокат М.К. из Г.

Бранилац осумњиченог М.В., је жалбу изјавио, како наводи због свих законом предвиђених разлога, а нарочито због битних повреда ЗКП РС, повреде одредбе члана 1. став 2. Устава Босне и Херцеговине, те повреде одредби члана 5. и 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода (у даљем тексту: Европска конвенција), са приједлогом да се побијано рјешење преиначи, одбије приједлог тужилаштва за одређивање притвора и осумњичени пусти да се брани са слободе

Бранилац осумњичене С.В. је жалбу изјавио због погрешно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи и осумњиченој омогући да се брани са слободе.

Бранилац осумњичене П.Д. је жалбу изјавила због битне повреде одредаба кривичног поступка, те погрешно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење укине и осумњичена пусти на слободу, а да јој суд, по потреби, одреди мјере забране из члана 184. и 185. ЗКП РС.

Бранилац осумњиченог Р.Х. је жалбу изјавио због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, те повреде Кривичног закона, са приједлогом да се побијано рјешење укине и осумњичени пусти на слободу или изрекну мјере забрана из члана 184. и 185. ЗКП РС.

Испитујући побијано рјешење, жалбе и спис предмета, одлучено је као у изреци овог рјешења из сљедећих разлога:

Нису основани аргументи из жалби бранилаца осумњичених М.В. и С.В., којима се указује на недостатке побијаног рјешење (па и самог приједлога за продужење притвора), тврдњом да рјешење не садржи чињенични опис дјела за које се истрага спроводи и да се због тога не може испитати, чиме се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС. Наиме, чињенични опис дјела, за које се осумњичени терете у фази истраге, садржан је у наредби за спровођење истраге окружног јавног тужиоца у Бањој Луци број Т13 0 КТ0050343 19 од 16.11.2019. године, а образложен приједлог за продужење притвора од 06.12.2019. године, тужилац је поднио у смислу одредбе члана 196. став 3. ЗКП РС. Како је побијано рјешење донесено у смислу одредбе члана 197. став 1. у вези са чланом 200. став 2. ЗКП РС, а садржи одлуку о продужењу притвора против осумњичених и вријеме до када притвор може најдуже трајати, те дато образложење основане сумње да су осумњичени починили кривична дјела за која се истрага против њих спроводи, као и образложење посебних притворских разлога (члана 197. став 1. тачке б), в) и а) ЗКП РС), за сваког од осумњичених појединачно, то су без основа наведени приговори о битној повреди одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС.

Нису основани аргументи из жалби бранилаца осумњичених М.В., С.В., П.Д. и Р.Х., којима се оспорава постојање основане сумње да су осумњичени, починили кривична дјела за које се истрага против њих спроводи. Наиме, у побијаном рјешењу се образлаже да је основана сумња, као законски услов примјене мјере притвора утврђена рјешењем о одређивању притвора од 17.11.2019. године, са детаљном анализом доказа, прибављених у досадашњем току истраге, и то поименично наведених исказа свједока и у битноме, њиховог садржаја, као и садржаја доказа прибављених спровођењем посебних истражних радњи, те материјалних доказа. Правилност тако датих разлога и у односу на вријеме релевантно за продужење притвора, не може се оспорити приговорима из жалби.

Надаље, у побијаном рјешењу су дати ваљани разлози за приговоре одбране браниоца осумњичене П.Д. о стварној надлежности првостепеног суда, које овај суд прихвата, као ваљане. Наиме, правилно се образлаже да радње осумњичене П.Д. (као и осумњиченог Р.Х.), за које се терете према чињеничном опису из наредбе за спровођење истраге, предузете су након што су ови осумњичени постали пунољетни, ради чега су без основа приговори из жалбе браниоца осумњичене П.Д., о нужности примјене Закона о заштити и поступању са дјецом и малољетницима у кривичном поступку („Службени гласник Републике Српске“, број 13/10), са аспекта стварне надлежности првостепеног суда.

Жалбеним приговорима браниоца осумњичених М.В., С.В., П.Д. и Р.Х., не може се оспорити правилност чињеничне основе побијаног рјешења, у погледу постојања посебних притворских разлога из одредбе члана 197. став 1. тачка б) ЗКП РС у односу на све осумњичене, а осумњиченог М.В. и разлога из члана 197. став 1. тачка в), а осумњичене С.В. и разлога из члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС.

Наиме, за наведене притворске разлоге, дато је у побијаном рјешењу детаљно и ваљано образложење (страна 4. и 5.) о постојању нарочитих околности које указују да ће осумњичени, уколико би били пуштени на слободу, ометати кривични поступак утицајем на свједоке који су поименично наведени у образложењу побијаног рјешења, као и њихови међусобни односи и сазнања о дјелу и тиме постојања разлога из одредбе члана 197. став 1. тачка б) ЗКП РС. У односу на осумњиченог М.В. и постојање притворског разлога из члана 197. став 1. тачка б) ЗКП РС, правилно је образложено да је овај осумњичени раније више пута осуђиван за различита кривична дјела, а у односу на осумњичену Слађану Видачковић постојање притворског разлога из члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС, јер има двојно држављанство Босне и Херцеговине и Републике Србије (гдје има непокретну имовину), а све то у повезаности са тежионом дјела, са аспекта законом прописане казне за дјела за која се истрага спроводи.

Наведене околности, су правилно цијењене и образложене у побијаном рјешењу, ради чега се правилност и законитост побијаног рјешења, са аспекта нужности даље примјене мјере притвора по успостављеним притворским разлозима индивидуално одређеним и образложеним за сваког од осумњичених, не може оспорити жалбеним приговорима.

Слиједом наведеног, без основа су жалбени приговори којима се оспорава правилност чињеничне основе побијаног рјешења и у том правцу приједлог за изрицање мјера забрана из одредбе члана 184. и 185. ЗКП РС

Обзиром да се, према наводима из жалбе браниоца осумњиченог М.В., повреда члана 1. и 2. Устава Босне и Херцеговине и повреда права из члана 5. став 1. тачка ц) Европске конвенције, везује за наведене битне повреде одредаба кривичног поступка и недостатке чињеничне основе побијаног рјешења, то је овај суд, кроз оцјену неоснованости тих приговора, утврдио да нису основани и приговори којима се истиче да је првостепени суд, доношењем побијаног рјешења повриједио право на слободу и сигурност овог осумњиченог.

На основу наведеног, а примјеном члана 337. став 3. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Записничар
Софија Рибих

Предсједник вијећа
др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић